

Emanuel Heinemann 14. 4. 1865 – 11. 8. 1924

stavební rada

Olšanské hřbitovy V, odd. 14, hrob 26

Emanuel Heinemann (14. 4. 1865 – 11. 8. 1924) byl stavební rada, jeden z hlavních budovatelů systému pražské kanalizace. Narodil se v Hradci Králové. V letech 1881 až 1886 studoval na pražské polytechnice, kde úspěšně složil obě státní zkoušky z inženýrského stavitelství. Ještě jako student absolvoval v roce 1885 studijní cestu po Evropě. Hovořil plynně česky, německy a francouzsky. Od roku 1887 pracoval jako výpomocný technik na *pražském městském stavebním úřadu* a od roku 1889 jako inženýr elév v technickém oddělení *městského hospodářského úřadu*. V lednu 1893 se vrátil do městského stavebního úřadu jako inženýr asistent. V květnu 1896 pak přijal místo v *městské kanalizační kanceláři*, ve které působil až do konce života. Ta od roku 1892 pod vedením Dr. Ing. sira Williama Heerleina Lindleye (1853–1917) projektovala a budovala nový systém pražské kanalizace. V roce 1899 byl schválen také plán stavby městské čistírny odpadních vod v Bubenči. Roku 1900 byl dokončen její návrh a 27. října 1906 byla stavba oficiálně dokončena. Heinemann působil od března 1900 do března 1920 jako představený kanceláře a Lindleyův technický zástupce. Lindleyovy ideové návrhy realizoval a v řadě případů přepracoval do finální podoby právě Heinemann. Za své zásluhy byl v roce 1906 jmenován stavebním radou a roku 1920 byl penzionován s titulem vrchního stavebního rady. Za jeho zásluhy mu byl udělen rytířský kříž řádu Františka Josefa.

foto hrobu: archiv SPH, portrét: archiv PVK

volně podle knihy Jaroslava Jáaska William Heerlein Lindley a pražská kanalizace, str 138–140, vyd. Scriptorium v r. 2006